25

VIENNÆ
ARCTISSIMA OBSIDIONE
LIBERATÆ
LIBATA FELICITAS

Ad Illuſtriſs. atq; Excellentiſs. DD.

VEXILLIFERVM,
AC
DECEMVIROS
REIPVBLICÆ LVCENSIS.

BIBLIOTECA NAZ. ROMA VITTORIO

LVCAE, Apud Hyacinthum Pacium. M. DC. LXXXIII.

De Superiorum Licentia.

Digitized by Google

VIENNÆ

ARCTISSIMA OBSIDIONE LIBERATÆ

Libata Felicitas.

ALma fides; tuque in terris ſanctiſſima rerum
Relligio, diri facies horrenda pericli
Si triſtem ſquallorem animo, miſeriq. doloris
Obduxit nubem, læti nunc pura ſereni
Inſideat frontem ſpecies, formidine pulſa,
Tempus adeſt hilares agitare in pectore curas.
Stat magnæ ſors alta Domus, ſuperiq. tuentur
Heroum decus Auſtriadum; fera Thracia Marte
Nequicquam ruit infando, conatibus vltrò
Nequicquam inuictas immanibus impulit Arces.
Iamdudum trux concuſſo Bellona flagello,
Iſmariјs latè populos exciuerat oris,

Quam sequitur gradiens rabido Discordia vultu,
Iactantesq facem lymphata mente sorores
Anguicomæ, fusiq. sitis scelerata cruoris,
Et furor, & cædes, cum tristi & funera luctu.
Heu quem sæua petit stygijs è sedibus acta.
Tempestas! cui nam lacrimas, cui triste minatur
Exitium! Diui venientem auertite cladem
Europæ Regnis, sanctæq. ignoscite genti.
Quæ se oculis fortuna offert? Regum optimus ausu
Sacrilego urgetur Cæsar, Scythicæq. phalanges
Augustam densata Vrbem cinxere corona
Austriadum, invisos certant evertere muros,
Nec minus eversos audaci irrumpere nisu.
Ast equite instructus valido Dux inclitus obstat
Leucorum hinc Princeps atauis non regibus impar
Carolus, hinc miro famæ succensus amore
Propugnat, casus & Starembergus in omnes
Accurrens dextra socios, & fortibus ausis
Hortatur, bellum immiti cum gente capessant
Intrepidi, æternamq. ferant per vulnera laudem.
Quis memoret stragem, cumulataq. funera turbæ
Barbaricæ? quis facta Ducum, quis militis acre
Pugnantis robur? quis corda interrita lethi?
Certè Ister roseo dilabi gurgite visus,
Dum sæpe Ismario fluxerunt sanguine riui.
Sors aduersa tamen, metus & miserabilis urget

Exitij, propugnanti non missile telum
Suppetit, affecto vulgus iam corpore languet,
Congesta inq. cibum iam deficit horrea messis
Sæuit & effossos occulto Mulciber igni
In muros, hosti superandum & pandit hiatum.
Hic status vrbis erat, monitis cælestibus actus
Inuicto coniuratas cum robore turmas
Mars alter, sistens Germano Sarmata Regi
Rex ipse agminibus lætis læta agmina iunxit.
Non ita purpureo lustratur lumine cælum,
Si Boreas gelidis afflatibus impulit auras,
Imperium tenuit postquam diù nimbifer Auster
Aetheris, abripiens optatæ munera lucis,
Dulcis vt Austriadum peruasit pectora sensus
Lætitiæ, spes & fulsit certissima palmæ
Cum socias videre acies; Ergo omnibus idem
Ardor adest conferre manus. Velut aggere rupto
Eridanus pluuijs auctus, Rhenusue bicornis
Præcipiti fertur fluuio, nemora alta fragore
Euertit, sternitq. domos, & gurgite latè
Cuncta tenens victor pressis dominatur in aruis,
Haud secus Ismarijs infert se Sarmata castris,
Germanusq. moræ impatiens; at barbarus acer
Obuiti contrà; pro vallo hinc prælia miscet
Nescius instanti bellator cedere turbæ,
Contemptorq. necis, spes hinc noua suscitat iras,

Aspera

Aspera dum medio feruent certamina campo,
Si forte oppletæ superato limite fossæ,
In muros liceat penetrare, atq. urbe potiri.
Iam pugnæ dederat Thracum tot millia letho
Prima dies, sed non potuisse ferocia corda
Nec visi cessisse loco, vix postera fulsit
Aurora, & summos perstrinxit lampade colles,
Incensis concursum animis, hæret pede pes hic,
Virq. viro; nec eques campis insultat apertis
In gyrum, stabiles gladijs sublimibus urget
Bistonias turmas, donec flammantibus arsit
Sancta acies oculis, vltrici atq. obvia ferro
Cuncta metens rupit cuneos, atque agmina fudit
Barbara, palantiq. fugæ dare terga coegit.
Tunc allapsa polo levibus victoria pennis,
Fama tubam simul inflauit, cantuq. sonoro
Tale dedit longè auditum placidissima carmen.
Vicit io, vicit felix Germania, gaude
Austriadum Leopolde decus, frontemq. serena.
Præsenti Divûm auspicio, tibi Sarmata vicit
Regnator, tibi præclaris acerrimus armis
Carolus, Arctoi laus & pulcherrima Cæli
Consilio, ac dextrâ tibi Starembergus. Ovanti
Agmine magnanimos iam circumsistite vestros
Quisque Duces, iam Daphnæam decerpite laurum
Vndiquè, & Heroum meritis date serta capillis.

Ipsa

Ipsa ego sublimi per cælum elata volatu
Quà roseo Titan curru conscendit Olympum,
Quàq. idem Hesperij pronus petit æquora ponti,
Ingenti Pæana canam clangore, nec vllos
Omittam populos, vt cuncti maxima noscant
Gesta Ducum, cunctæ resonent vt laudibus vrbes,
Vtq. eat æterno Virtus generosa triumpho.
Sic ait, & paribus concussis leniter alis,
Vsque canens purum celeri secat æthera lapsu.
Protinus impletur passim rumore secundo
Europe, transit Rhetæas nuncius alpes
Res Thracum accisas, obsessæ à mænibus vrbis
Eiectos, magis vt nequeant confidere Marti,
Bis magna victos pugna; fremit Italis ora
Ingenti plausu, studijs atq. omnia feruent.
Luca sed Ethrusci non vltima gloria Regni,
Ac nulli cedens pietate, ad Sydera iactat
Lætitiâ voces, festo hinc tormenta boatu
Disciunt auras, hinc astris æmula noctis
Horrorem, & nigras fugat ignea flamma tenebras.
Quin Cererem, plebiq. aurum partitur egenæ,
Quin & sacra facit, Diuûmq. aduoluitur aris,
Aethereo & grates gaudet persoluere Regi;
Ast his qui fuso posuerunt Sanguine vitam,
Lugubres fert inferias, prece Numen adorat,
Et iuuat illustres per casta piacula manes.

Macti

Macti animo Aesaridæ, pietas hæc libera seruat
Colla iugo, Pietas vobis venerabile Numen
Conciliat, blandæ largitur munera pacis,
Suprà alios eadem meritoq. attollit honore.

Authore LAVRENTIO ADRIANIO Ciue Lucensi Belga
Seminarij Pisani Rectore.

BIBLIOTECA NAZ. ROMA VITTORIO EMANUELE